

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 294/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

59/2009. (III. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) hatvani panaszos 2008. november 5-én előterjesztett panaszát a 2009. március 11-én – dr. Juhász Imre elnökhelyettes távollétében – megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez, jelen esetben a Készenléti Rendőrség parancsnokához.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93.§-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos elmondása szerint 2008. november 1-jén 18 óra 10 perc körüli időpontban Budapest XIV. kerületében „rendőrnek látszó személyek” állták útját, és megakadályozták a továbbhaladásban. Az ezt követő eseményekről az alábbiak szerint számol be beadványában. A (...) azonosító számmal rendelkező személy előbb köszönés nélkül elkérte a panaszos személyi igazolványát, majd a panaszos ruházatában „turkált”. A panaszos adatait a fenti személy a panaszos által ismeretlen okból RK lapon rögzítette annak ellenére, hogy a panaszos álláspontja szerint ő semmiféle jogsértést nem követett el, tehát az adatok begyűjtésére további eljáráshoz nem volt szükség. Elmondása szerint az intézkedés okáról sem az azt foganatosító, sem pedig más jelenlévő személy nem volt hajlandó tájékoztatást adni. Az intézkedő rendőr nevét, rendfokozatát, szolgálati helyét, az intézkedés okát és jogalapját a

panaszos kérdésére sem közölte. A panaszos hozzáfűzi továbbá, hogy az előzőeken túl a rendőri intézkedés elleni panasztétel lehetőségéről sem kapott felvilágosítást.

A panaszolt intézkedés a panaszos álláspontja szerint veszélyezteti a jogbiztonságot és a panaszos emberi és alkotmányos – különösen az emberi méltósághoz, a személyes szabadsághoz és a személyes adatok védelméhez fűződő – jogait. Az intézkedés következtében véleménye szerint fenti jogai sérelmet szenvedtek, ezért kéri a Testületet, hogy tegye meg a szükséges lépéseket az ellene eljáró rendőrök felelősségre vonása érdekében. Kéri továbbá, hogy az adatairól kiállított RK lap részére történő kiadása érdekében a Testület intézkedjen.

II.

A Testület a panasz kivizsgálásához szükséges információk beszerzése érdekében megkereséssel fordult Budapest Rendőrfőkapitányához. A Budapesti Rendőrfőkapitányság hivatalvezetője válaszlevelében megküldte a Testületnek a Budapesti Rendőrfőkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Központi Ügyeleti Osztálya 125-1082/2008. számú egyedi utasítását, amelyben az ügyeletvezető Budapest teljes területének 2008. november 1-jén 20.00 órától november 3-án 08.00 óráig tartó fokozott ellenőrzését rendelte el. A hivatalvezető tájékoztatta továbbá a Testületet arról, hogy a panaszolt intézkedést a panaszban foglalt azonosító szám szerint az Országos Rendőrfőkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Készenléti Rendőrség II. Bevetési Osztály beosztottja foganatosította, ezért a megkeresésben foglaltak megválaszolására a BRFK nem rendelkezik hatáskörrel.

A Készenléti Rendőrség parancsnoka levelében a panaszolt eseménnyel összefüggésben az alábbiakat adja elő. A fenti időpontban a Készenléti Rendőrség erői a BRFK alárendeltségében láttak el biztosítási feladatokat az egyik nagykövetség környékén, az ott kialakult spontán demonstráció kapcsán. (...) A Készenléti Rendőrség válaszleveléhez mellékelve megküldte a Testületnek az intézkedő rendőrnek az intézkedésről készített Feljegyzését, valamint az intézkedés alkalmával készített videofelvételt.

A főhadnagy a feljegyzésben előadja, hogy azt a BRFK Jogi, Koordinációs és Panaszügyi Osztályának megkeresésére készítette el és abban a szabadságát töltő kollégája helyett reagálni kíván a Testület megkeresésére. Megjegyzi, hogy mivel a panaszolt esemény idején az említett kolléga és ő járőrpárban láttak el szolgálatot, a feltett kérdésekre ő is tud válaszolni.

Előadása szerint a panaszolt igazoltatás foganatosítására azért került sor, mert 2008. november 1-jén este az egyik nagykövetség környékét biztosító rendőri erők parancsnoka azt a tájékoztatást adta, hogy Budapest területén fokozott ellenőrzés van elrendelve, és a készenléti rendőrségi erők helyszíni parancsnoka utasítást adott, hogy az állomány igazoltassa a nagykövetség előtt megjelent személyeket.

A feljegyzés szerint ugyancsak utasítás alapján jártak el a rendőrök akkor, amikor az igazoltatás alá vont személyek – köztük a panaszos – adatait igazoltató lapon rögzítették, és az intézkedésről videofelvételt készítettek.

A főhadnagy hozzáfűzi, hogy az igazoltatást követően a panaszos kérdésre válaszolva úgy nyilatkozott, hogy az intézkedés során sérülése nem keletkezett, az intézkedéssel szemben panaszt nem kíván előterjeszteni.

Az intézkedést követően az arról készült videofelvételt az érintett rendőrök a Készenléti Rendőrségen leadták, az intézkedés alapján eljárást nem kezdeményeztek.

A Készenléti Rendőrség által megküldött videofelvétel alapján a Testület megállapította, hogy a panaszolt intézkedés foganatosítására 18 óra 17 perc körüli időben került sor. A panaszos kamerába mondott adatai szerint születési ideje: 1992. március 23. Közlése szerint az intézkedés idejére tüntetni, felvonulni érkezett a helyszínre, mert egy szomszédos ország rendőrei egy általa személyesen ismert személyt bántalmaztak aznap, erről ő tudomást szerzett és ki akarta fejezni tiltakozását a történetek ellen.

Az intézkedő rendőr által feltett kérdésekre a panaszos válaszolt, majd a rendőr a panaszos ruházatát átvizsgálta.

A felvétel nem tartalmazza az intézkedés foganatosításának kezdetét, így azt sem, hogy az a megfelelő formai követelmények betartása mellett történt-e, és a panaszos megkapta-e a megfelelő tájékoztatást. A felvétel rögzítése közben a panaszos nem intézett kérdést a rendőrökhöz az intézkedés okára, jogalapjára vonatkozóan. A rendőrök azon kérdésére, hogy sérülése keletkezett-e az intézkedéssel összefüggésben, illetve panasza van-e az intézkedéssel szemben, egyaránt nemleges választ adott. Az intézkedést az intézkedő rendőr „Köszönöm szépen! Minden jót!” kifejezéseket használva fejezte be. Ezt követően a panaszos a rendőröktől elköszönve az intézkedés helyszínéről távozott.

A Testület vizsgálata során nyilvánvalóvá vált, hogy az elküldött feljegyzésben foglaltaknál részletesebb információra van szükség az igazoltatás kezdetét, az intézkedés okának közlését illetően. A Testület ezért telefonon nyilatkoztatta mind a két rendőrt. Az említett kolléga – a megküldött feljegyzéssel összhangban – elmondta, hogy a panaszos igazoltatását abban a tudatban foganatosították, hogy az intézkedés időpontjában már hatályban van a fokozott ellenőrzésre vonatkozó utasítás. A főhadnagy elmondta, hogy a panaszossal az igazoltatás kezdetekor közölték az intézkedés okát, amit abban jelöltek meg, hogy fokozott ellenőrzés van elrendelve.

III.

1. A panaszügy kivizsgálása során a Testületnek elsőként abban kellett állást foglalnia, hogy elfogadja-e a rendőrségi videofelvétel tanúsága szerint az események és a panasz előterjesztése idején 16 éves, tehát a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) értelmében korlátozottan cselekvőképes panaszos beadványát.

Az Rtv. a kérdés kapcsán 92. §-ának (3) bekezdésében annyit rögzít, hogy a Testület előtt kezdeményezett eljárásban korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A nyelvtani értelmezésből nem egyértelmű, hogy e rendelkezés értelmében korlátozottan cselekvőképes panaszos esetében mind a panaszos, mind pedig a panaszos törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat, vagy pedig a kérdéses szabály arra utal, hogy a korlátozottan cselekvőképes panaszos helyett vagy a törvényes képviselő, vagy a meghatalmazott jár el. Mivel a rendelkezés nyelvtanilag nem egyértelmű, a Testület analóg módon vette figyelembe a Ptk. szabályait.

A Ptk. 12/A. §-ának (2) bekezdése szerint a „korlátozottan cselekvőképes kiskorú nyilatkozatának érvényességéhez – ha jogszabály kivételt nem tesz – törvényes képviselőjének beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása szükséges”. Ugyanezen jogszabály 85. §-ának (1) bekezdése ugyanakkor azon kivételt is rögzíti, hogy a „személyhez fűződő jogokat [...] csak személyesen lehet érvényesíteni”, továbbá, hogy a „korlátozottan cselekvőképes személy a személyhez fűződő jogai védelmében maga is felléphet”.

A fenti rendelkezések értelmezését követően a Testület arra jutott, hogy mivel a panasz eljárás keretében vizsgálandó alkotmányos alapjogok egyúttal a Ptk. szerinti személyhez fűződő jogokat is jelentenek, a Ptk. 85. §-a által tett kivétel alapján nincs akadálya annak, hogy egy korlátozottan cselekvőképes személy által előterjesztett panaszt a Testület kivizsgáljon, arra állásfoglalást alapítson. Fentiek alapján a Testület a panaszos panaszát hiánypótlásra felhívás nélkül elfogadta.

2. A panaszossal szemben fogatosított intézkedések jogalapja

A főhadnagy által készített feljegyzés szerint a panaszos igazoltatására azért került sor, mert a nagykövetség környékét biztosító rendőri erők parancsnoka azt a tájékoztatást adta, hogy Budapest területén fokozott ellenőrzés van elrendelve, és a készenléti rendőrségi erők helyszíni parancsnoka utasítást adott, hogy az állomány igazoltassa a nagykövetség környékén lévő személyeket.

A Testület a rendelkezésére bocsátott iratok alapján megállapította, hogy a fokozott ellenőrzést a BRFK Központi Ügyeleti Osztálya 125-1082/2008. számú egyedi utasításával az ügyeletvezető Budapest teljes területére 2008. november 1-jén 20.00 órától november 3-án 08.00 óráig rendelte el.

A panaszolt intézkedés idején tehát nem volt elrendelve fokozott ellenőrzés, ugyanakkor a Testület megítélése szerint a panaszossal szemben igazoltatásnak ennek hiányában is helye volt az a alábbiak szerint.

A panaszossal szemben fogatosított intézkedés szükségességét alátámasztják azok az események, amelyek később a fokozott elrendelés okául szolgáltak, nevezetesen a nagykövetség környékén kialakult spontán demonstráció, amelynek során a rendőrség

megítélése szerint a közbiztonságot és a közrendet veszélyeztető cselekményektől kellett tartani.

(A Testület megjegyzi, hogy a fokozott ellenőrzést elrendelő utasításban az a jelen esetben értelmezhetetlen kitétel szerepel, hogy a „rendezvényeken várhatóan ellentétes érzelmű, illetve nézeteket valló csoportok jelennek meg”, amely kifejezés feltehetően egy korábbi utasításból maradt a szövegben. Az alapjogok korlátozására generális felhatalmazást adó fokozott ellenőrzést elrendelő utasítás indokolásának a Testület álláspontja szerint minden esetben egyedileg átgondoltnak és megindokoltnak kell lennie, nem engedhető meg az az automatizmusra utaló eljáró, hogy egy korábbi utasítás szövegéből emel át paneleket az utasítást megfogalmazó személy.)

Ugyanakkor azt, hogy a rendőrség nem teljesen alaptalanul tartott a rendzavarás lehetőségének bekövetkezésétől, alátámasztja az a felvétel, amelyen egy személy arról beszél, hogy a szóban forgó nagykövetséget le kell rombolni, fel kell égetni (lásd: http://index.hu/video/2008/11/01/nacionalistak_a_nacionalizmus_ellen).

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint a „rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében [...] kell megállapítani”. Az események ismeretében, tehát a közrend és a közbiztonság védelmének igényére tekintettel a hivatkozott jogszabályhely megfelelő jogalapot biztosított a helyszínen tartózkodó személyek – így a panaszos – igazoltatásához is, a fokozott ellenőrzés elrendelését megelőzően is.

A hasonlatosság okán szükséges a jelen esetet elhatárolni a Testület egyik korábbi, 132/2008. (XI. 5.) számú állásfoglalásában szereplő ügytől. Az annak tárgyát képező ügyben egy szintén spontán gyülekezésem 10-15 fő jelent meg, akik közül az egyik panaszost, aki a rendezvény helyszínén szervezőként jelentkezett, a rendőrök igazoltatták. A Testület állásfoglalásában megállapította, hogy „az úgynevezett spontán gyülekezések, rendezvények esetében mind a közrend, mind a közbiztonság védelme elégséges, egyúttal szükséges indok arra, hogy az ilyen gyűlések helyszínén a szervezőként jelentkező személyt vagy személyeket a rendőrség igazoltassa, adataikat rögzítse.” A Testület ugyanakkor úgy foglalt állást, hogy aggályos, ha „ilyen esetben a rendőrség szinte valamennyi, a helyszínen tartózkodó személy vonatkozásában igazoltatást és személyes adataik rögzítését hajtja végre. Abban az esetben ugyanis, ha a helyszínen van olyan beazonosítható személy vagy több személy, aki úgy nyilatkozik, hogy a rendezvény szervezését (és az ezzel járó felelősséget) vállalja, akkor a helyszínen tartózkodó további résztvevők vonatkozásában ez az intézkedés már nem indokolt. Csakúgy, mint az előzetesen bejelentett gyülekezések során, ahol a rendőrség kizárólag a rendezvényt bejelentő szervezők adatait ismeri meg a bejelentés elbírálása során, és magán a rendezvényen már csak akkor igazoltatja a résztvevőket, ha valamilyen jogellenességre kerül sor.”

Jelen ügyet az különbözteti meg az idézett állásfoglalásban szereplőtől, hogy míg abban semmi sem utalt rá, hogy a gyülekezők részéről jogellenes cselekmények elkövetésének lehetősége fennáll, jelen ügyben – a fentieknek megfelelően – ezt nem

lehetett kizárni, ami – az Rtv. idézett 29. §-a alapján – önmagában, a rendezvénytől függetlenül is megalapozta az igazoltatások lehetőségét (tekintettel arra is, hogy míg a korábbi ügyben a rendőrségnek egy rendkívül kis létszámú rendezvényt kellett kezelnie, addig jelen esetben a demonstráció végén több százan tüntettek a helyszínen, és a tudósítások szerint már a panaszos igazoltatásakor is 40 körül volt a demonstrálók száma).

A panaszos igazoltatásának jogalapját tehát a Testület szerint nem az a tény biztosította, hogy be nem jelentett tüntetésen vett részt, hanem az, hogy e tüntetéshez kapcsolódóan az eset összes körülményét figyelembe véve nem lehetett kizárni a jogellenes cselekmények elkövetését. Erre tekintettel a Testület az igazoltatás foganatosítása miatt az intézkedés jogalapja tekintetében nem állapított meg jogsérelmet.

Ugyanígy kellő jogalap birtokában végezték el az intézkedő rendőrök a panaszos adatainak rögzítését az alábbiak szerint. Az Rtv. 29. §-ának (3) bekezdése értelmében az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, amennyiben az további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják.

A Testület elsőként 5/2009. (I. 21.) számú állásfoglalásában rögzítette, hogy a rendőrségnek azon eljárását, miszerint a kiemelt kockázatú rendezvényekhez közeli időpontban és helyszíneken igazoltatásokat végez, indokolják az elmúlt időszak tapasztalatai, és az, hogy a különböző rendezvényekhez kapcsolódó jogellenes cselekmények résztvevőinek utólagos azonosítása jelentős nehézségekbe ütközik, márpedig a közrend és közbiztonság fenntartásának szempontjából kiemelten fontos, hogy az ilyen magatartásokat hamar és következetesen kövesse felelősségre vonás.

A demonstrációkhoz kapcsolódó közrend elleni cselekmények elkövetőinek utólagos azonosíthatósága iránti igény az adatrögzítés lehetséges preventív hatásait is figyelembe véve indokoltá teszi az igazoltatások foganatosításán túlmenően az igazoltatott személyek adatainak rögzítését is. A személyes adatok védelméhez fűződő jog ilyen helyzetekben összeütközésbe kerül a közrend és közbiztonság alkotmányos értékével, illetve az a mögött húzódó és abban megtestesülő egyéni alapjogokkal (a résztvevők gyülekezési joga, véleménynyilvánítási joga). A Testület álláspontja szerint az alkalmasság, szükségesség és arányosság tesztjét alkalmazva a személyes adatok védelméhez fűződő jog ilyen jellegű korlátozása egy demokratikus társadalomban megengedhetőnek minősül.

A panasszal érintett esetben a panaszosok adatainak rögzítéséhez az Rtv. 29. §-ában hivatkozott „egyéb körülményt” a nagykövetség előtt zajlott demonstráció spontán jellege, valamint az szolgáltatva, hogy a helyszínen tartózkodók magatartása alapján nem volt kizárható egy esetleges későbbi rendbontás lehetősége, amelyre tekintettel az adatok rögzítését a Testület indokoltnak találta.

A panaszos ruházatának átvizsgálását az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdésében foglalt rendelkezések (a rendőr „az igazoltatott személy ruházatát [...] átvizsgálhatja, ha azt [...] a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, [...] szükségessé teszi”) lehetővé tették, míg szükségességét az igazoltatás és az adatrögzítés kapcsán kifejtett körülmények indokolták.

A Testület fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy a rendőrség a be nem jelentett, spontán – és békés jellegét megőrző – demonstrációt nem oszlatta fel (noha az adott esetben nem volt olyan körülmény, amely a szabályszerű bejelentés megtételét és a tüntetés későbbre időzítését kényszerítően kizárta volna). Az igazoltatások és a ruházatátvizsgálások alkalmazásával így a rendőrség olyan intézkedési módot választott, amely a gyülekezők különböző alapjogait olyan módon és mértékben korlátozta, amely véleménynyilvánításukat nem lehetetlenítette el.

A fentiek értelmében a panaszos igazoltatását, adatainak rögzítését, majd ruházatának átvizsgálását az intézkedő rendőrök megfelelő jogalap birtokában és az arányosság követelményeinek szem előtt tartásával végezték el, ezért a panaszolt intézkedések foganatosításával a rendőrök a panaszos személyes szabadságát, személyes adatainak védelméhez való jogát nem sértették, csupán jogszerűen korlátozták.

3. Az intézkedések foganatosításának módja

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy az intézkedéseket a rendőrök köszönés nélkül, az intézkedés okára vonatkozó tájékoztatást mellőzve foganatosították, és kérdésre sem közölték nevüket, rendfokozatukat, szolgálati helyüket és nem jelölték meg intézkedésük okát és célját.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésében rögzíti, hogy a „rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni”, továbbá hogy az „[...] intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről”.

Az Rtv. fenti rendelkezését a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. §-ának (1) bekezdése értelmében a „rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg”.

A Testület a rendelkezésre bocsátott iratok és a megküldött videofelvétel alapján a kérdés tisztázása során az alábbiakat állapította meg.

A főhadnagy feljegyzésében csupán azt rögzíti, hogy az igazoltatást követően a panaszos a rendőr kérdéseire válaszolva úgy nyilatkozott, hogy az intézkedés során sérülése nem keletkezett, az intézkedéssel szemben panaszt nem kíván előterjeszteni.

Az intézkedéseket rögzítő videofelvétel az intézkedés foganatosításának kezdetét nem tartalmazza, csupán a panaszos személyes adatainak ellenőrzésétől kezdve rögzíti az eseményeket, így nem nyújt információt arról, hogy a rendőri fellépés a megfelelő formai követelmények betartása mellett vette-e kezdetét és a panaszos megkapta-e a megfelelő tájékoztatást. Ugyanakkor a felvétel tanúsága szerint az intézkedés befejezésekor a rendőrök azon kérdésére, hogy sérülése keletkezett-e az intézkedéssel összefüggésben, illetve panasza van-e az intézkedéssel szemben, a panaszos egyaránt nemleges választ adott. Ezt követően az intézkedést az intézkedő rendőr „Köszönöm szépen! Minden jót!” kifejezéseket használva fejezte be, majd a panaszos a rendőröktől elköszönve az intézkedés helyéről távozott.

Annak ellenére, hogy az intézkedés kezdeti szakasza a felvételen nem látható és hallható, a Testület úgy ítélte meg, hogy mivel a rendőrök az intézkedés befejezésekor messzemenően betartották a vonatkozó formai és tartalmi követelményeket, nem tűnik életszerűnek, hogy azokat az intézkedés kezdetekor ne vették volna ugyanúgy figyelembe.

A Testület azon álláspontját, hogy a panaszos sérelmeinek e tekintetben ne adjon helyt, megerősíti az is, hogy a felvétel nem támasztja alá a panaszos további azon állításait, miszerint kérdéseire nem kapott választ és a panasztétel lehetőségéről sem tájékoztatták.

A felvételen ugyanis egyértelműen hallatszik, hogy annak rögzítése közben – így a személyes adatok ellenőrzésének megkezdésétől egészen a panaszos távozásáig, tehát az intézkedés végéig – a panaszos nem kérte a rendőröket nevük, rendfokozatuk, szolgálati helyük közlésére, és nem intézett kérdést hozzájuk az intézkedés okára, jogalapjára vonatkozóan. Elhangzik ugyanakkor az egyik rendőr arra vonatkozó kérdése, hogy a panaszosnak van-e panasza az intézkedéssel szemben, amelyre a panaszos nemleges választ ad.

A Testület tehát a panaszoséval szemben a rendőrök előadását fogadta el a tényállás alapjául. Ez alapján is megállapítható azonban a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának csekély fokú sérelme az alábbiak szerint.

Az intézkedő rendőrök egybehangzó nyilatkozata szerint az eligazításon hallottak alapján abban a hiszemben foganatosították a panaszos igazoltatását, hogy fokozott ellenőrzés van érvényben. A főhadnagy telefonos meghallgatása alkalmával úgy nyilatkozott, hogy a panaszossal ezt közölték az igazoltatás okaként. A Testület a fent kifejtettek alapján nem vonja kétségbe, hogy a rendőrök közölték az igazoltatás általuk vélelmezett okát a panaszossal, ez az ok azonban a rendelkezésre álló adatok szerint nem lehetett megfelelő, mivel fokozott ellenőrzés a panaszos igazoltatásakor még nem volt elrendelve.

Amint azt a Testület több korábbi állásfoglalásában kifejtette, az intézkedés okának közlését előíró rendelkezés (Rtv. 20. §) garanciális jelentőségű, mivel csak abban az esetben gyakorolható érdemben a rendőrség közhatalmi tevékenységének társadalmi monitorozását lehetővé tévő panasztételi jog, ha az érintett személlyel az intézkedés okát olyan módon közlik, hogy megfelelően meg tudja ítélni a vele szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét.

Amennyiben, ahogy a jelen esetben is, a rendőr nem az intézkedés valódi okát jelöli meg, ez a cél értelemszerűen nem valósulhat meg, ami sérti az érintett tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel a Testület töretlen gyakorlata szerint „az egyén tisztességes eljáráshoz való joga a [...] jogállamiság és jogbiztonság alkotmányos követelményéből levezetve azt feltételezi, hogy az egyes intézkedések által végrehajtott alapjog-korlátozás csak törvényes alap esetén, *a jogszabályokban előírt eljárásrendben és garanciák mentén*, egyúttal az arányosság követelményét szem előtt tartva történhet.”

IV.

A fent kifejtettek értelmében a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panaszolt intézkedések a panaszos személyes szabadságának és személyes adatok védelméhez fűződő jogának sérelmét nem, csupán jogszerű korlátozását valósították meg. Ugyanakkor – valószínűsíthetően nem a konkrét intézkedést foganatosító rendőröknek felróható okból – a téves tájékoztatás miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga, e sérelem azonban csekély fokú, ezért a panaszt az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése értelmében a Testület az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi.

A panaszos panaszában kérte, hogy az intézkedésről kiállított RK lapot a Testület részére küldje meg.

A Testület az RK lap vonatkozásában tájékoztatja a panaszost, hogy mivel az RK lap beszerzése iránt nem intézkedett, tekintettel arra, hogy arra a panasz elbírálásához nem volt szüksége, a Testület nincs abban a helyzetben, hogy a panaszos e kérésének eleget tegyen.

Budapest, 2009. március 11.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

A Testület az állásfoglalását az alábbiakra figyelemmel hozta:

1. Papp Károly r. dandártábornok, a Készenléti Rendőrség parancsnokának 2008 december 10-én kelt, 37897/5/2008. hivatkozási számmal ellátott levele (1 lap),
2. Szádvári Sándor r. főhadnagy 2008. november 25-én kelt, 30-4/457/2/2008. számmal ellátott Feljegyzése (1 lap),
3. Soós Istvánné dr. r. ezredes, a BRFK Hivatalvezetője 2008. november 25-én kelt, 111-1411-2/2008. RP. számú válaszlevele (1 lap),
4. Budapesti Rendőr-főkapitányság Központi Ügyeleti Osztálya 125-1082/2008. számú egyedi utasítása (2 lap),
5. A panaszos igazoltatását rögzítő videofelvételt tartalmazó, 30/1582/106/08. számmal ellátott 1 db DVD lemez.

Független Rendészeti Panasztestület